

Arrest

nr. 59 577 van 12 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 juni 2009, verklaart er zich op 10 juli 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 19 november 2010, verstuurd op 19 november 2010.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Afghanistan, meerbepaald uit het dorp Shalatak, in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn. U bent van afkomst een Pasthoun. U verklaarde dat uw broer een geheime relatie had met de zus van ene Zainullah. Zainullah zou uw broer dan hebben vermoord toen hij van deze relatie op de hoogte geraakte. Nadien zou Zainullah ook uw vader en uzelf hebben gevisieerd. U vluchtte enkele dagen na de begrafenis van uw broer, samen met uw vader en andere broers, naar een herdershut in de bergen. Uw vader zou tien dagen later hebben beslist dat u, samen met uw twee broers, Afghanistan diende te verlaten. U verliet Afghanistan op illegale wijze, samen met uw broers. In Iran zou u echter uw twee

broers zijn kwijtgespeeld door toedoen van de smokkelaars. Nadien heeft u geen enkele informatie meer over hen vernomen. U reisde verder naar Europa waar u dan op 10 juli 2009 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U legde ter staving van uw asielaanvraag een identiteitsbewijs van uw vader neer, evenals een attest van de ouders van uw dorp."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers vertrek uit Afghanistan op het door hem aangegeven tijdstip;
- dit ondermijnt ook de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, dat onlosmakelijk verbonden is met zijn vertrek;
- het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie van de voorbije jaren, noch op de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen van zijn werkelijke nood aan bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen of hem subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en aan de commissaris-generaal bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen.

Verzoeker vermeldt in zijn verzoekschrift tal van rechtsregels die hij geschonden acht en stelt dat zijn jonge leeftijd verklaart waarom hij op verschillende vragen niet kon antwoorden, dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom hem geen subsidiaire bescherming kan worden verleend en dat uit het dossier blijkt dat zijn rechten in zijn land van herkomst niet gevrijwaard zijn.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn verzoekschrift de hervorming van de bestreden beslissing beoogt. Uit de middelen in het verzoekschrift blijkt immers dat verzoeker enkel aangeeft waarom hij meent in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Nergens in zijn verzoekschrift toont hij aan dat de beslissing behept is met een onherstelbare substantiële onregelmatigheid of dat essentiële elementen ontbreken in de zin van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. De middelen worden dan ook vanuit dit oogpunt onderzocht.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn verblijf in Afghanistan niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal heeft immers vastgesteld dat verzoeker niet wist waar het districtscentrum van Qarghayi gelegen is, dat hij zijn dorp maar vaag kon beschrijven, dat hij maar twee buurdorpen kon noemen, dat hij niet wist via welke weg hij vanuit zijn dorp naar Mehtarlam reisde, dat hij een taskara heeft maar deze niet voorlegt, dat hij het telefoonnummer van zijn moeder niet wilde geven, dat hij geen enkele provider van mobiele telefoontoestellen kende, dat het vreemd is dat hij in Afghanistan nooit enig geld in handen heeft gehad, dat hij van geen enkel product kon zeggen wat de prijs is in Afghanistan, dat hij geen enkel benul had van de waarde van de koopwaar van zijn vader, dat hij geen zicht had op de financiële toestand van zijn familie, dat hij maar een paar Afghaanse steden kende, dat hij weinig bekende personen kon noemen, dat hij geen enkel incident in zijn regio kon beschrijven, dat hij niet duidelijk kon aangeven wanneer hij drie maanden vakantie had tijdens het schooljaar, dat het weinig geloofwaardig is dat hij op zijn school op zondag vrij zou hebben, dat het attest van de dorpsouderen weinig bewijswaarde heeft en dat hij weinig of geen details kon geven over zijn vertrek en reis naar Europa. Het feit dat verzoeker jong is, volstaat niet om zijn beperkte kennis te verklaren. Veel van deze vaststellingen gaan immers over zijn concrete, dagdagelijkse leefwereld en ook van een jong iemand mag verwacht worden dat hij zijn leefwereld op afdoende wijze kan beschrijven.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vlucht naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moet beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van

de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Door over zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen af te leggen, maakt verzoeker zelf het niet aannemelijk dat hij vluchteling is of in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Het is immers niet onwaarschijnlijk dat verzoeker de nationaliteit van een ander land bezit of in een ander land een beschermingsstatus geniet, gelet op het feit dat miljoenen Afghanen sinds decennia buiten Afghanistan wonen en verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over waar hij voor zijn komst naar België verbleef.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER